

LITMANOVSKÉ ZVESTI č. 17

Aktuality z pútnického miesta z Hory ZVIR
Január - Apríl 2021

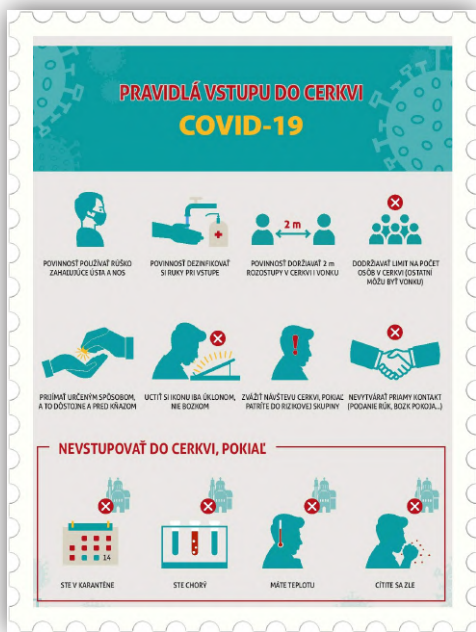

Drahí pútnici, náhodní návštevníci hory Zvir, vážení turisti, všetci Bohom milovaní bratia a sestry v Kristovi. Aktuálna situácia ktorá vo väčšej či menšej miere zasiahla každého z nás, zaiste ovplyvnila mnohé naše zvyky, naše správanie a každodenný život. Čo však vnímame mimoriadne citlivo, je určite obmedzená možnosť resp. nemožnosť navštevovať chrámy a bohoslužby a hlavne výrazne obmedzená možnosť prístupovať k sviatostiam z dôvodu protipandemických opatrení zavedených vládou v súvislosti so šírením ochorenia covid 19.

V tomto ohľade sme aj na

hore Zvir zažívali v uplynulých mesiacoch nezvyčajnú situáciu. Napriek tomu že za bežných okolností by sme mohli poslúžiť sviatosťou veľkému počtu pútnikov, sme teraz mohli len individuálne (ak vôbec) poslúžiť sviatosťou

zmierenia len niekoľkým z vás. Rovnako sväté liturgie a bohoslužby sa na hore Zvir slávil bez účasti veriacich no vďaka vysielaniu TV Logos a Zemplín ste mohli byť s nami duchovne spojení skrze modlitbu a počúvanie Božieho Slova. Súčasná doba nastavuje neraz každému jednému z nás zrkadlo v ktorom môžeme objaviť a prehodnotiť svoje istoty, hodnoty a najmä vzťah voči Bohu na ktorého miesto sa človek neraz rád stavia. No dúfame, že najmä na prihovor Presvä-

tej Bohorodičky sa situácia čoskoro zlepši nielen na Slovensku ale v celom svete.

Každý deň sa na hore Zvir modlíme za všetkých pútnikov, divákov televízie Logos a všetkých vás, ktorí nás prosíte o modlitby. Rovnako každý deň o 20:00 sa spolu s nami môžete spojiť v modlitbe svätého ruženca za odvrátenie pandémie, za chorých ale aj obeť tejto pandémie.

**„Rok korunuješ svojou dobrotou,
kade prejdeš, všade je hojnosť.“**

Tak ako každý rok aj rok 2020 sme na hore Zvir v Litmanovej zakončili vo vzdávaní vďaky za uplynulý rok a odprosovaní za všetky hriechy a urážky nekonečnej Božej lásky.

Večerný modlitebný program sa začína modlitbami svätého ruženca a

ďakovného akatistu. Pol hodinu pred polnocou sme začali sláviť ďakovnú svätú liturgiu. S modlitbou na perách a pri slávení najsvätejšej Eucharistie sme vstúpili do Nového roku aby to pre nás bolo pripomienkou, že len z Božej milosti sme mohli prežiť uplynulý rok a len s pomocou Božej milosti a Jeho darov bude aj nadchádzajúci rok pre nás príležitosťou upevniť sa vo viere a priblížiť sa ku Kristovi životom podľa evanjelia.

„Keď sa v týchto dňoch Ježiš narodil v tvojom srdci, dovol' mu, aby v tebe aj rástol.“ - Týmito slovami sa otec Jozef v homílii podelil s priáním ktoré mu prišlo počas vianočných sviatkov. Zároveň nás všetkých vyzval a poprial nám aby sme vždy mali túžbu milovať Boha a živiť ho v sebe láskou, lebo: **„Najväčšia múdrosť je milovať Boha“.**

Sväté Bohozjavenie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista

Bohozjavenie (Bohojavlenie) je druhým najväčším sviatkom v liturgickom roku gréckokatolíckej cirkvi – hneď po Pasche. To, že ide o druhý najvýznamnejší sviatok, nasvedčuje aj počet starozákonných čítaní (parémii) na večerni, ktorých je 13 (na Paschu až 15, na Narodenie Pána ich je 8.) Bohozjavenie je teda väčším sviatkom ako Narodenie Pána (Vianoce), čo výslovne potvrdzujú aj niektoré stichiry predsviatku.

„Svetlý bol minulý sviatok, svetlejší je však, Spasiteľu, prichádzajúci... Vtedy hviezda oznamovala mudrcom, dnes však Otec Ťa ukázal svetu: ty, ktorý si sa utelil a znova viditeľne prídeš, Pane, sláva tebe.“ (večiereň predsviatku, stichiry na stichovni, 1. stichira.)

Hoci sme vrámci slávenia Bohozjavenia mali naplánované zvyčajné Jordánske svätenie vody na Litmanovskom potoku, plány sa nám nečakane zmenili po tom, čo po Novom roku začali znova

platiť sprísnené protipandemické opatrenia, zákaz vychádzania, zhromažďovania a zákaz účasti veriach na Bohoslužbách. Znovu ste teda s nami mohli byť spojení jedine duchovne prostredníctvom online a TV prenosov televízie Logos a

Program slávení

Streda (06.01.2021)

08:50 hod. – 3. čas

10:00 hod. – svätý ruženec

10:30 hod. – svätá liturgia

12:00 hod. – Veľké jordánske svätenie vody na potoku pod horou.

13:30 hod. – svätý ruženec

14:00 hod. – svätá liturgia

Korunka k Božiemu milosrdenstvu

16:00 hod. – Večiereň

20:00 hod. – svätý ruženec za ochranu krajiny

Zemplín. Jordánske svätenie vody sme rovnako slávilí len za zatvorenými dverami chrámu bez účasti veriacich no s nádejou, že Boh vypočuje naše prosby a znova čoskoro budeme môcť oslavovať Boha a zažívať reálne prítomné spoločenstvo Cirkvi.

40. dňové putovanie s Nepoškrvenou Čistotou

Všetci veľmi dobre poznáme rozprávku o Pyšnej princeznej. V jednom z kráľovstiev je zákaz radosť sa a spievať. Majster obuvník, ktorý býva na hranici tohto kráľovstva si často odskočí do toho susedného, aby si s radosťou zaspieval, trochu sa potešil a následne sa vrátil späť.

Veľakrát sa aj náš pôst podobá tomu, čo robil tento obuvník. V čase veľkého štyridsaťdňového pôstu, z víru starostí a povinností tohto sveta, si trošku viac ako zvyčajne akoby odskočíme k Bohu. Viac sa modlíme, viac sa postíme ale keď sa pôst skončí, znovu sa vrátíme do

zvyčajného kolobehu tohto sveta, tak ako to bolo predtým. Čas svätej štyridsiatnice nie je časom nezmyselných obmedzení, či zriekaní sa príjemností, ale je to predovšetkým čas, v ktorom nás Boh pozýva k pokániu, obráteniu a trvalému návratu „domov.“ V týždňoch pred-

chádzajúcich veľkému pôstu slávime nedeľu o Zachejovi - nedeľu túžby, nedeľu o mýtnikovi a farizejovi - nedeľu pokory a nedeľu o márnotratom synovi – nedeľu návratu. Bez túžby po Bohu a bez pokory, niet návratu. Niet ani pokánia, obrátenia a trvalého prebývania s Bohom a v Bohu (*“Povolal ich, aby boli s ním....“* porov. Mk 3, 14).

Márnotravný syn by sa nikdy nebol vrátil k Otcovi, ak by do jeho srdca nevstúpila túžba po Otcovej láskavej prítomnosti.

Tiež aj pokora, bez ktorej by si nebol schopný priznať svoju chybu, svoje zlyhanie a zlé rozhodnutie. Často-krát vo svojej pýche človek uskutočňuje projekty svojho života, ktoré ho na míle vzdialia od Boha. Avšak Boh

skrze svojho Syna Ježiša Krista pripravil projekt záchrany a spásy človeka, ktorý sa stratil.

Tento čas, ktorý nám Cirkev dáva, je časom očistenia našich túžob od hriechu, hriešnych vášní, vzťahov a sklonov. Rovnako ako Zachej sme pozvaní zatúžiť vidieť Ježiša, toho ktorý ako jediný nám môže udeliť dar pokory - byť ako mýtnik, ktorý prosí o odpustenie.

Boh berie vážne tento čas a pozýva nás k tomuto istému postoju. Pútnické centrum hora Zvir v Litmanovej vás v

tohtoročnom veľkopôstnom období pozvala k 40. dňovému putovaniu s Nepoškrvenou Čistotou. Toto spoločné putovanie sa uskutočňovalo skrze modlitby, pôst a sebazápor. Prostredníctvom TV logos, ste od 15. februára tohto roku mohli byť ešte intenzívnejšie účastní modlitieb vykonávaných na hore Zvir. Mohli ste byť účastní spoločnej modlitby - sv. ruženca, sv. liturgie, Eucharistickej adorácie, 3. a 9. hodinky, veľkopôstneho molebenu, krížovej cesty a sv. liturgie vopred posvätených darov.

Chceli sme, aby nám tento čas pomohol stať sa tým, čím

máme byť jeden pre druhého a to darom. Zapojiť sa do „reťaze“ nepretržitého pôstu, modlitby a obety počas nadchádzajúcich 40 dní sa dalo prostredníctvom e-mailu.

Bolo možné vybrať si deň, alebo aj dva dni v týždni, kedy sa zúčastnení budú postiť o chlebe a vode a zároveň sa pomodlia buď modlitbu sv. ruženca, krížovej cesty, či kajúcej pobožnosti.

Tešíme sa, že mnohí z vás sa s nami zjednotili v spoločenstve modlitby a pôstu a mohli sme sa tak spoločne očisťovať a pripraviť sa na prijatie radosti Kristovej Paschy.

Veľký pôst na hore Zvir

Typickou bohoslužbou ktorú sa cirkev byzantského obradu modlí v dňoch Veľkého pôstu je **Božská služba Vopred posvätených darov**.

Veriaci kresťania mali prijímať okrem soboty a nedele ešte aspoň dvakrát v priebehu týždňa, predovšetkým počas stredu a piatku, čo nám pripomína aj svätý Bazil Veľký. (V stredu a piatok si pripomína východná cirkev pamiatku svätého kríža, preto tieto dni majú aj cez cirkevný rok kajúci charakter.) Riešenie už

existovalo, teda nebol žiadny problém, aby veriaci kresťania prijímali z vopred posvätených darov. Tieto dni boli dňami pôstu. Tu je dobré pripomenúť, že pôst v tom čase znamenal úplné zrieknutie sa jedla počas celého dňa a to až do západu slnka. Sväté prijímanie tak malo ukončiť celodenný pôst, z dôvodu toho sa prijímanie vopred posvätených darov konalo pri večernej bohoslužbe (večerni). Liturgia vopred posvätených darov je večernou bohosluž-

bou, t. j. večierňou, na ktorej sa nám predkladá Pánova večera s prijímaním tela Kristovho, prípravné modlitby a vzdávanie vďaky. Vznik tejto bohoslužby v rámci Veľkého pôstu určil podľa slov Teodora Studitu, jej veľmi trúchlivý a smútočný charakter. Spojenie tejto bohoslužby s večierňou nie je náhodné a má súvis s pôstnou disciplínou ako aj s eucharistickým pôstom. Na východe sa praktizuje aj dnes viachodinový eucharistický pôst. Preto sa podávanie svätého prijímania prenieslo až

na večernú bohoslužbu. Celodenný pôst bol skutočne veľkým skutkom kajúcnosti a kvalitnou prípravou na prijatie Eucharistie. Celá táto liturgia je vzorom veľkej úcty a poklony k Eucharistii. Nesie sa v duchu poníženosti a vďačnosti za božie milosrdenstvo a za dary jeho lásky, čím vhodne rezonuje centrálnymi myšlienkami celého pôstneho obdobia.

Ako príklad nám poslúži jedna zo záverečných modlitieb, tzv. zaambonová modlitba:

"Všemohúci Vládca, Ty si v premúdrosti všetko stvoril a s Tvojou nevýslovnou prozreteľnosťou a nevy-povedateľnou dobrotou si nás priviedol v týchto vzneše-ných dňoch k očisťovaniu duší a tiel, k ovládnutiu vášní a k nádeji vzkriesenie. Tak ako si za štyridsať dní dal tabule božích prikázaní skrze ruky svojho spravodlivého sluhu Mojžiša, daj i nám, Dobrotivý, dobrý boj bojovať, priebeh pôstu zachovať, zachovať nerozdelenú vieru, rozšliapať hlavy neviditeľ-ných zmijí, víťaziť nad hrie-chom a bez odsúdenia sa dočkať aj poklony pred svätým vzkriesením. Lebo

požehnáva a oslavuje sa Tvoje vznešené a veľkolepé meno Otca i Syna i Svätého Ducha, i teraz i vždycky i na veky vekov. AMEN

Zvestovanie Presvätej Bohorodičky

Každý človek, či už veriaci alebo neveriaci, si položí v živote otázku: „Čo je cieľom môjho života? Čo je cieľom všetkých mojich námah a snažení?“ Nájsť odpoveď na túto otázku nemusí byť vôbec jednoduché. Preto bude užitočné sa na chvíľu zastaviť a spoločne zamyslieť.

Cieľom nášho života nie je spokojný a radostný život na zemi, ani schopnosť veľa a sústredene sa modliť, ba ani schopnosť ohlasovať Boha vo svete. Toto všetko sú len prostriedky alebo sprievodné dary, ale nie cieľ. Cieľom nášho kresťanského života je zbožštenie (grécky θεωσις), ktoré bolo predmetom rozjímania mnohých svätcov ale aj cirkevných otcov.

Zbožštenie je úplná premena človeka, pripodobnenie sa Bohu. Je to účasť človeka na živote presvätej Trojice, na Božej prirodzenosti. Vyjadrené slovami svätého Ireneja z Lyonu: „Boh sa stal človekom, aby sa človek mohol stať

Bohom“. Zbožštenie človeka znamená bytostné zjednotenie a spojenie s Bohom (nie však splynutie v jedno bytie). Znamená to, stať sa milosťou tým, čím je Kristus svojou prirodzenosťou. Môžeme hovoriť o akomsi spojení ľudskej prirodzenosti s božskou v nás. Iste, nejde o také spojenie ako v osobe Ježiša Krista. Zbožštenie, príp. zbožšťovanie, je teda prijatie Božieho života, božskej prirodzenosti nami. Neznamená to postaviť človeka na miesto (alebo namiesto) Boha (ako napríklad bolo

zvykom v staroveku „zbožšovať“ vládarov), ale postaviť človeka k Bohu. Zbožštenie nie je niečo, čo sa raz s nami stane (po smrti), ale niečo, čo sa deje alebo má diať tu a teraz; je to proces, ktorý sa začína už za nášho pozemského života, aby potom vo večnosti dospel k svojej definitívnej dokonalosti.

Krásny príklad zbožštenia

dnešný sviatok Zvestovania Presvätej Bohorodičky v osobe vteleného Ježiša Krista a padnutého praotca Adama. Kristus sa stal človekom, aby sa Adam mohol stať bohom v zmysle byť zbožštený. Práve k tomu nás dnešný sviatok pozýva, aby sme dali Bohu súhlas, ako to urobila Bohorodička a nechali sa premieňať, zbožšovať, Jeho milosťou.

Velebíme Ťa, všetkými oslavovaný, Ženích nepoškvrnenej Panny, najvyšší ochranca Kristovej Cirkvi (Velebenie svätého Jozefa z molebenu k svätému Jozefovi)

Svätý Otec František vyhlásil osobitný Rok sv. Jozefa. Príslušný apoštolský list *Patris corde* (S otcovským srdcom) podpísal 8. decembra, presne 150 rokov od vyhlásenia svätého Jozefa za patróna celej Cirkvi pápežom Piom IX. v roku 1870. Pri príležitosti Roka sv. Jozefa pápež František prostredníctvom dekrétu Apoštolskej penitenciárie udelil možnosť získania úplných odpustkov za rozličných príležitostí.

Dekrét Apoštolskej penitenciárie s podpismi hlavné-

ho peniteciára kardinála Maura Piacenzu a regensa Mons. Krzysztofa Nykiela je pozvaním pre veriacich využiť ju za bežných podmienok (sviobdobie, ktoré potrvá do 8. decembra 2021, na „denné prijímanie a modlitba na posilňovanie svojho života úmysel Svätého Otca) tým verivieri v uskutočňovaní Božej acim, ktorí sa s duchom strá- vôle naplno,“ podľa vzoru niacim sa akéhokoľvek hrie- svätého Jozefa: „Všetci veriaci chu zúčastnia na prežívaní tak budú mať možnosť usilo- vať sa prostredníctvom mod- litieb a dobrých skutkov, aby za pomoci sv. Jozefa, hlavy nebeskej rodiny z Nazareta, budú nadobúdali útechu a úľavu od ťažkých ľudských a sociál-

ných súžení, ktoré dnes postihujú súčasný svet.“

Úplné odpustky sa udeľujú za bežných podmienok (sviobdobie, ktoré potrvá do 8. decembra 2021, na „denné prijímanie a modlitba na posilňovanie svojho života úmysel Svätého Otca) tým verivieri v uskutočňovaní Božej acim, ktorí sa s duchom strá- vôle naplno,“ podľa vzoru niacim sa akéhokoľvek hrie- svätého Jozefa: „Všetci veriaci chu zúčastnia na prežívaní tak budú mať možnosť usilo- Roka sv. Jozefa pri určených príležitostiach a určeným spô- litieb a dobrých skutkov, aby sobom.

Oficiálny preklad dekrétu budú publikovať jednotlivé miestne cirkvi. Pre stručný obraz možno z jeho obsahu

uviesť, že odpustky sa udeľujú napríklad tým, ktorí budú aspoň 30 minút meditovať o modlitbe Otčenáš alebo sa zúčastnia na duchovnej obnove trvajúcej aspoň jeden deň, ktorej súčasťou je meditácia o sv. Jozefovi.

Ďalej tým, ktorí podľa príkladu sv. Jozefa vykonajú teles-

foto: SpC-Vatican

ný alebo duchovný skutok milosrdenstva. Tiež rodinám alebo snúbencom, ktorí sa budú spolu modliť ruženec. Podobne tým, ktorí dennodenne zveria svoju činnosť do ochrany sv. Jozefa a každému veriacemu, ktorý bude modlitbami

prosiť o príhovor remeselníka z Nazareta, aby ten, kto hľadá prácu, mohol nájsť zamestnanie a aby práca všetkých bola dôstojná.

Úplne odpustky získajú aj veriaci, ktorí sa na príhovor sv. Jozefa budú modliť za Cirkev trpiacu prenasledovaním zvonka či zvnútra (ad intra a ad extra) a za úľavu všetkých kresťanov, ktorí znášajú akúkoľvek formu prenasledovania. Ak patria k latinskému obradu, urobia tak Litániami k sv. Jozefovi, v prípade byzantského obradu Akatistom k sv. Jozefovi (alebo jeho časťou), prípadne inou modlitbou k sv. Jozefovi vlastnou ich liturgickej tradícii.

Dekrét predkladá na inšpiráciu postoje iných svätých: Sv. Terézia z Avily považovala sv. Jozefa za ochrancu pre všetky životné okolnosti. Sv. Ján Pavol II. sa vyjadril, že postava sv. Jozefa «vo svetle tretieho kresťanského tisícročia nadobúda pre Cirkev v súčasnosti mimoriadny význam» (Apošt. exhort. Redemptoris custos, 32). V texte dekrétu ďalej čítame: „Aby sme znovupotvrdili univerzálnosť patroná-

tu sv. Jozefa nad Cirkvou, ako prídavok k vyššie uvede-
ným príležitostiam, Apoštolská penitenciária udeľuje úplne
odpustky veriacim, ktorí sa pomodlia akúkoľvek legitímne
schválenú modlitbu alebo úkon úcty ku sv. Jozefovi, naprí-
klad „K tebe sa utiekame, sv. Jozef“, osobitne pri príležitosti
19. marca a 1. mája, na sviatok Svätej rodiny Ježiša, Márie a
Jozefa, v Nedeľu sv. Jozefa (podľa byzantskej tradície), v 19.
deň každého mesiaca či v každú stredu – deň zasvätený
pamiatke svätca podľa latinskej tradície.

V aktuálnom kontexte zdravotnej pohotovosti sa dar úpl-
ných odpustkov osobitne rozširuje na seniorov, chorých,
zomierajúcich a na všetkých tých, ktorí z oprávnených dôvo-
dov nemajú možnosť vyjsť z domu a ktorí s duchom vzdiale-
ným od akéhokoľvek hriechu a s úmyslom splniť, hneď ako
to bude možné, tri bežné podmienky, doma alebo tam, kde sa
povinne zdržiavajú, vykonajú zbožný skutok na počesť sv.
Jozefa – útechy chorých a patróna dobrej smrti – obetujúc s
dôverou Bohu bolesti a problémy svojho života.“

Zdroj: <https://www.tkkbs.sk/>

Christos Voskrese ! Voistinu Voskrese !

Po štyridsať-dňovom putovaní časom pôstu sme aj my na hore Zvir s veľkou radosťou privítali svetlo Kristovho vzkriesenia, Kristovej Paschy, vďaka ktorej každému z nás ponúka vyslobodenie z otroctva hriechov a strachu zo smrti, lebo On „ **...slávne vstal z mŕtvych, smrťou smrť premohol a tým čo sú v hroboch, život daroval.**“

Prijmimie túto ponuku a zakúsme vo svojom živote radosť Kristovho vzkriesenia.

Veríme že po dlhom čase putovania púšťou rôznych nepriaznivých okolností, ktoré sa dotkli životov nás všetkých, s o to väčšou radosťou budeme znova prichádzať ku Kristovi a čerpať od neho vodu nesmrteľnosti, sýtiť sa Jeho telom, a pozývať ho do tých oblastí v našom živote, kde ešte stále vládne naša slabosť, hriech, smútok a smrť, aby tam On, zažiaril svetlom svojho slávneho vzkriesenia a premenil smútok na radosť.

